

عنوان مقاله:

برآورد تبخیر و تعرق مرجع با استفاده از روشهای دما پایه و انتقال جرم

محل انتشار:

چهارمین کنگره بین المللی توسعه کشاورزی، منابع طبیعی، محیط زیست و گردشگری ایران (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

مجتبی ایزدیار - دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی آب، گروه مهندسی آب، دانشکده کشاورزی، دانشگاه تبریز

سجاد هاشمی - دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی آب، گروه مهندسی آب، دانشکده کشاورزی، دانشگاه تبریز

سعید صمدیان فرد - استادیار، گروه مهندسی آب، دانشکده کشاورزی، دانشگاه تبریز

خلاصه مقاله:

تبخیر و تعرق یکی از اساسیترین اجزای چرخه هیدرولوژی است که تعیین صحیح آن در علوم آب از قبیل مطالعاتتوازن هیدرولوژیکی، طراحی و مدیریت سیستم های آبیاری از اهمیت بالایی برخوردار است. بنابراین در این پژوهش بااستفاده از روش های تجربی هارگریوز-سامانی، WMO و روش مرجع فائو پنمن مانیتیت تبخیر تعرق گیاه مرجع درایستگاه های هواشناسی اهر، مرند و میانه برآورد شده است. برای محاسبه این پارامتر، داده های هواشناسی دمای حداقل، حداکثر و متوسط، رطوبت نسبی حداقل، حداکثر و متوسط، سرعت باد، بارش و ساعات آفتابی ایستگاه های مذکور در بازه زمانی شانزده ساله (2000-2015) مورد استفاده قرار گرفت. به منظور تعیین روش بهتر، دقت روشهای مورد مطالعه با استفاده از آماره های خطا از قبیل ریشه میانگین مربعات خطا و ضریب همبستگی بررسی شد. نتایج حاصله نشان دادندکه روش هارگریوز سامانی در شهر اهر با دارا بودن خطای 0/91 در شهر مرند با 0/42 خطا و در شهر میانه با خطای 1/02 عملکرد به مراتب بهتری نسبت به روش WMO داشت و به عنوان روش برتر در این سه شهر پیشنهاد گردید.

کلمات کلیدی:

هارگریوز- سامانی، WMO ، تبخیر تعرق گیاه مرجع، فائو پنمن مانیتیت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/972229>

